

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 2 Οκτωβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Αγγελική Πουλοπούλου Εισηγήτρια και Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 10-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1279/14-9-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 2-9-2020 κοινοποιηθείσας υπ' αριθ. ... Απόφασης Οικονομικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός και ορίσθηκε προσωρινός ανάδοχος ο οικονομικός φορέας ... στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης έργου για ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ ΤΟΥ ... ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 513.713,92 ευρώ, που οποία δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 2-6-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ..., επικουρικά δε να επιδικασθεί εις βάρος της αναθέτουσας πρόστιμο που να περιέλθει στον προσφεύγοντα.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε την Εισηγήτρια.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.145,00 ευρώ, πληρώθηκε δε δια του από 10-9-2020 εμβάσματος Τραπέζης ALPHA BANK.

2. Επειδή, η από 10-9-2020 στρεφόμενη κατά της από 2-9-2020 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου δημοσίευσης στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, προσφυγή, βάλλει κατά της αποδοχής του ήδη προσωρινού αναδόχου. Ο δε προσφεύγων μετείχε ανεπιφύλακτα στη διαδικασία και κρίθηκε δια της ίδιας εκτελεστής πράξης αποκλεισθείς από αυτή με την αιτιολογία κατά το επικυρωθέν δι' αυτής πρακτικό ότι *«δεν περιελάμβανε στο φάκελο δικαιολογητικών όπως ορίζει το άρθρο 24 της αναλυτικής διακήρυξης επί ποινή αποκλεισμού: τα πιστοποιητικά για το χυτό συνθετικό τάπητα όπως περιγράφονται στο ... του αναλυτικού τιμολογίου της μελέτης και τη βεβαίωση επίσκεψης όπως ορίζεται στο 22.Α.4 παράγραφος (ε) της αναλυτικής διακήρυξης»*, ουδόλως δε δια της προσφυγής του στρέφεται κατά του αποκλεισμού του ή προβάλλει καθ' οιονδήποτε τρόπο ισχυρισμούς κατά της απόρριψης της προσφοράς του και της οικείας αιτιολογίας αυτής, παρά αποκλειστικά στρέφεται κατά της αποδοχής του νυν προσωρινού αναδόχου, προβάλλοντας όλως διαφορετικούς σε σχέση με την αιτιολογία του δικού του αποκλεισμού, ισχυρισμούς και δη, ότι υπέβαλε, κατά παράβαση του άρ. 23.1 της διακήρυξης ΤΕΥΔ του ιδίου και του στηρίζοντος αυτόν τρίτου, υπογεγραμμένα σε χρόνο πρότερο των 10 ημερών προ καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών και ότι δεν προσκόμισε δικαιολογητικά απόδειξης στήριξης σε ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα κατά τα άρ. 22ΣΤ και 23 της διακήρυξης και περαιτέρω, επικλήθηκε αόριστα το είδος και τους παρεχόμενους πόρους της στήριξης αυτής. Επιπλέον (Απόφαση ΑΕΠΠ 7μελούς 21/2020), για τη θεμελίωση του έννομου συμφέροντος, κατά τη θεωρία και νομολογία, θα πρέπει αυτό να είναι και άμεσο, από την άποψη ότι το

προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς, δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης του ενδίκου βοηθήματος και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος και την εξέταση αυτού (βλ. ενδεικτικά, ΣτΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, ΔτΕ 416/2002, 2239/2003, Ολομ. ΣτΕ 1002/2007, ΣτΕ 522/2020, Κ. Χιώλος, Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σ. 846-7) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για τη σύννομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΣτΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ). Εξάλλου, σύμφωνα με τη με αρ. 880/2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι *«10. Επειδή, το έννομο συμφέρον για την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως πρέπει να υφίσταται σωρευτικώς στα τρία χρονικά σημεία της εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως, της προσβολής της ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και της συζήτησης της υπόθεσης στο Δικαστήριο τούτο. Ο κανόνας αυτός, ο οποίος συνάγεται, κατά τα παγίως κριθέντα, από το άρθρο 47 του π.δ/τος 18/1989, εφαρμόζεται και στις διαφορές που ανακύπτουν κατά την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων (ΣτΕ 213/2011), συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (ΣτΕ 1844/2013), ισχύει δε αναλόγως και για την άσκηση της προσφυγής του άρθρου 8 του ν. 3886/2010, εν όψει των οριζομένων στο άρθρο 3 παρ. 1 εδαφ. β΄ του νόμου τούτου.»*. Εν προκειμένω, αφού δεν συντρέχει ουδεμία ταυτότητα των λόγων για τους οποίους ο ίδιος ο προσφεύγων απεκλείσθη και των λόγων που προβάλλει κατά της αποδοχής του συνδιαγωνιζομένου του, δεν συντρέχει εφαρμογή της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης (βλ. ΣτΕ 1265/2011, ΣτΕ ΕΑ 311/2009, ΔΕφΠειρ Ασφ. 33/2015), προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος, αφού τέτοια εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης ερείδεται στην αποδοχή έτερης προσφοράς *“παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου*

με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του επικαλούμενου τον αποκλεισμό της” (ΣΤΕ ΕΑ 349/2017, σκ. 19 με παραπομπές σε ΣΤΕ 3921/2013, 715/2011, ΕΑ 344/2017, 106/2013, 274/2012, 66/2012, 74/2010, 952/2009) και άρα, τέτοια περίπτωση, προκύπτει μόνο όταν η ειδική αιτιολογία για την οποία απεκλείσθη ο ένας προσφέρων, συντρέχει και για τον άλλο, αλλά στην περίπτωση του τελευταίου δεν εφαρμόστηκε και ούτως με βάση ακριβώς τα ίδια δεδομένα η αναθέτουσα κατέληξε σε αντίθετα συμπεράσματα. Στην περίπτωση αυτή, συντρέχουν δηλαδή οι ίδιες πραγματικές και νομικές συνθήκες, που σε έκαστη περίπτωση ερμηνεύτηκαν με αντίθετο τρόπο και ακριβώς προς τούτο θίγεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης (Απόφαση ΑΕΠΠ 473, 1011/2018), για τη δε θεμελίωση παραβιάσεως του ίσου μέτρου κρίσεως, κρίσιμο είναι το αν εχώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα (αυτολεξεί ΣΤΕ 2186/2013). Περαιτέρω, κατά παγία νομολογία έννομο συμφέρον προς επιδίωξη ακύρωσης αποδοχής συνδιαγωνιζομένου δύναται να θεμελιώσει, πέραν της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, μόνο ο μη οριστικώς αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος, ήτοι αυτός που παρότι ήδη τυχόν απεκλείσθη, πάντως επικαίρως αμφισβήτησε τον αποκλεισμό του και σε κάθε περίπτωση, αφού αμφισβήτησε αυτόν ήδη δεν έχει κριθεί με μορφή δεδουλευμένου το νόμιμο του αποκλεισμού του, πράγμα που βέβαια προϋποθέτει την καταρχήν αμφισβήτηση του αποκλεισμού αυτού, ελλείψει της οποίας καθίσταται ήδη οριστικώς αποκλεισθείς και δεν έχει έννομο συμφέρον προς επιδίωξη ακύρωσης αποδοχής συνδιαγωνιζομένου (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1011, 1093, 1103, 1159, 1161/2018, 215, 254, 514, 516, 1244/2019 και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 7μελούς 10 και 21/2020). Ομοίως, σύμφωνα με τη με αρ. 235/2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΕΑ Ολομ) κρίθηκε ότι «[...] από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 346 παρ. 1 και 2 και 360 παρ. 1 του ν. 4412/2016 -οι οποίες αποδίδουν το πνεύμα των αντίστοιχων διατάξεων των δικονομικών οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ (άρθρα 1 παρ. 3 και 2α παρ. 2) - ερμηνευομένων υπό το πρίσμα των κριθέντων με τις προμνημονευθείσες αποφάσεις του ΔΕΕ, συνάγεται ότι οριστικώς αποκλεισθείς θεωρείται ο

διαγωνιζόμενος, ο οποίος είτε δεν εστράφη κατά της πράξης αποκλεισμού του (περίπτωση προς την οποία εξομοιώνεται και η εκ των υστέρων υποβολή παραίτησης από την τυχόν ασκηθείσα προδικαστική προσφυγή ή το ασκηθέν ένδικο βοήθημα), είτε εστράφη μεν κατ' αυτής, πλην ο αποκλεισμός του κατέστη οριστικός με την δημοσίευση απορριπτικής απόφασης επί αιτήσεως ακυρώσεώς του, η οποία, κατ' αυτόν τον τρόπο, περιεβλήθη την ισχύ δεδικασμένου. Οριστικώς αποκλεισθείς δεν θεωρείται, αντιθέτως, ο διαγωνιζόμενος του οποίου η προδικαστική προσφυγή απερρίφθη μεν με απόφαση της ΑΕΠΠ, πλην δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση κατ' αυτής αιτήσεως ακυρώσεως ή αιτήσεως αναστολής του άρθρου 372 του ν. 4412/2016. Μη οριστικώς αποκλεισθείς θεωρείται, περαιτέρω, ο διαγωνιζόμενος, του οποίου αίτηση για την αναστολή της απορριπτικής της προδικαστικής του προσφυγής απόφασης της ΑΕΠΠ απερρίφθη, καθ' ον χρόνο δεν έχει απωλέσει το δικαίωμα να ασκήσει κατά της πράξης αυτής αίτηση ακυρώσεως και δεν έχει δημοσιευθεί οριστική απόφαση απορριπτική τυχόν ασκηθείσης αιτήσεως ακυρώσεως. Προκειμένου, εξ άλλου, να αναγνωρισθεί σε μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο έννομο συμφέρον για την άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής κατά της απόφασης περί αποδοχής της προσφοράς των λοιπών συνδιαγωνιζομένων του και περί αναθέσεως σε κάποιον εξ αυτών της σύμβασης, απαιτείται, επιπλέον, η τυχόν αποδοχή της προσφυγής του, κατά το μέρος αυτό, να μην οδηγεί σε οριστική ματαίωση του διαγωνισμού, σε αδυναμία, δηλαδή, επαναπροκήρυξης του (λ.χ. διότι παρήλθε το χρονικό διάστημα, το οποίο αφορούσε η σύμβαση), αλλά, αντιθέτως, να αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο κίνησης νέας διαδικασίας για την ανάθεση της σύμβασης. Αναγνωρίζεται, κατ' αυτόν τον τρόπο, στον διαγωνιζόμενο που αποκλείσθηκε και προσέβαλε επικαίρως μεν, πλην ανεπιτυχώς, τον αποκλεισμό του, έννομο συμφέρον να επιδιώξει δικαστικώς τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών του και, κατ' αποτέλεσμα, την ματαίωση της ανάθεσης σε κάποιον από αυτούς της σύμβασης, ως τέτοιας νοουμένης όχι μόνον της σύμβασης, στη σύναψη της οποίας καταλήγει η προς ματαίωση διαγωνιστική διαδικασία, αλλά και της σύμβασης, στην οποία θα καταλήξει ενδεχόμενη κίνηση νέας διαγωνιστικής διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το

αντικείμενο της νεότερης σύμβασης θα είναι, κατά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, όμοιο με αυτό της αρχικής και ότι ο αποκλεισθείς θα μπορούσε να έχει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη συμμετοχή του στην εν λόγω νέα διαγωνιστική διαδικασία. Πέραν τούτων, για την αναγνώριση του εννόμου συμφέροντος του μη οριστικώς αποκλεισθέντος, δεν απαιτείται η διεξαγωγή της διαγωνιστικής διαδικασίας σε ένα και μόνον στάδιο, που καταλήγει στην έκδοση μόνον μίας (κατακυρωτικής) πράξης του αναθέτοντος φορέα. Αδιάφορο, από της εξεταζομένης απόψεως, είναι, περαιτέρω, και το στάδιο, στο οποίο κατά την εθνική νομοθεσία εχώρησε ο αποκλεισμός, αφού σε όλα τα στάδια των διαγωνισμών για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων συντρέχει ο αυτός δικαιολογητικός λόγος θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος, ήτοι η προσδοκία να αναλάβει ο ενδιαφερόμενος το αντικείμενο της σύμβασης και όχι να του ανατεθεί, ειδικώς, η, βάσει της επίμαχης διαδικασίας, σύμβαση. Επιχείρημα υπέρ της απόψεως αυτής συνάγεται άλλωστε και από την απόφαση ..., με την σκέψη 34 της οποίας έγινε δεκτό, κατά τα προαναφερθέντα, ότι η έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχει σε κάθε αποκλεισθέντα προσφέροντα την δυνατότητα να αμφισβητήσει όχι μόνον την απόφαση αποκλεισμού του, “αλλά και, επί όσο χρόνο η αμφισβήτηση αυτή δεν έχει επιλυθεί, τις μεταγενέστερες αποφάσεις που θα του προξενούσαν ζημία σε περίπτωση που ακυρωνόταν ο αποκλεισμός του”, συμπεριλαμβανομένων, αναγκαίως, και των βλαπτικών αποφάσεων του αναθέτοντος φορέα που εκδίδονται σε επόμενα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας. Ούτε μπορεί να αποκρουσθεί η άποψη αυτή κατ’ επίκληση εθνικών δικονομικών κανόνων ή πρακτικών, στα πλαίσια της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών της Ένωσης, εν όψει των γενομένων δεκτών με την απόφαση ... του ΔΕΕ. ...». Επομένως, ήδη οριστικώς αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος, περίπτωση που συντρέχει κατά τα ανωτέρω και όταν ο διαγωνιζόμενος απεκλείσθη δια πράξης της αναθέτουσας και «δεν εστράφη κατά της πράξης αποκλεισμού του», δεν θεμελιώνει έννομο συμφέρον προς αμφισβήτηση της αποδοχής του μόνου αποδεκτού διαγωνιζόμενου (βλ. και ΣτΕ ΕΑ 106/2018, 22/2018, 349/2017), επί τω τέλει ματαίωσης κατόπιν αποκλεισμού και αυτού, της διαδικασίας και επαναπροκήρυξης αυτής, ενώ,

κατά τα ανωτέρω «Αναγνωρίζεται, κατ' αυτόν τον τρόπο, στον διαγωνιζόμενο που αποκλείσθηκε και προσέβαλε επικαίρως μιν, πλην ανεπιτυχώς, τον αποκλεισμό του, έννομο συμφέρον να επιδίωξει δικαστικώς τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών του και, κατ' αποτέλεσμα, την ματαίωση της ανάθεσης σε κάποιον από αυτούς της σύμβασης, ως τέτοιας νοουμένης όχι μόνον της σύμβασης, στη σύναψη της οποίας καταλήγει η προς ματαίωση διαγωνιστική διαδικασία, αλλά και της σύμβασης, στην οποία θα καταλήξει ενδεχόμενη κίνηση νέας διαγωνιστικής διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το αντικείμενο της νεότερης σύμβασης θα είναι, κατά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, όμοιο με αυτό της αρχικής και ότι ο αποκλεισθείς θα μπορούσε να έχει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη συμμετοχή του στην εν λόγω νέα διαγωνιστική διαδικασία.», πλην όμως ο νυν προσφεύγων δεν προσέβαλε καθόλου τον δικό του αποκλεισμό, απεδέχθη αυτόν και δεν αμφισβητεί αυτόν καθ' οιονδήποτε τρόπο, πολλώ δε μάλλον εμπροθέσμως και επικαίρως, και επομένως, κατέστη ήδη τρίτος (ΔΕφΠειρ Ασφ. 9/2013) σε σχέση με τη διαδικασία, μη έχοντας έννομο συμφέρον επιδίωξης αποκλεισμού των ανταγωνιστών του και ενώ εν προκειμένω δεν συντρέχει ούτε η εξαιρετική βάση θεμελίωσης εννόμου συμφέροντος κατά το ενιαίο μέτρο κρίσης (βλ. ΣτΕ ΕΑ 106/2013, 64, 380-79/2012, 671/2011, 1156, 329, 43/2010, 695, 311, 952/2009, 1194,833, 569/2008, 786/2005, ΣτΕ 1265/2011). Εξάλλου, κατά την έννοια του άρθρου 2α παρ. 2 δεύτερο εδάφιο της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ, ορίζεται ότι «Οι προσφέροντες θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι εφόσον δεν έχουν αποκλεισθεί ακόμη οριστικά. Ο αποκλεισμός είναι οριστικός εφόσον έχει κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και έχει θεωρηθεί νόμιμος από ανεξάρτητο όργανο προσφυγής ή, εάν δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί προσφυγή.» (ΔΕΕ, C-355/13, Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich [2016] ECLI:EU:C:2017:358, σκ. 36, ΣτΕ ΕΑ 106/2018, σκ. 8, ΣτΕ ΕΑ 349/2017, Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1011, 1093, 1103, 1159, 1161/2018) και επομένως, εφόσον αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος δεν αμφισβητεί με την προσφυγή του τον αποκλεισμό αυτού παρά μόνο την αποδοχή άλλου διαγωνιζομένου, αποδεχόμενος ούτως τον δικό του αποκλεισμό και ενώ πλέον η προθεσμία

αμφισβήτησης του δικού του αποκλεισμού έχει παρέλθει, καθίσταται οριστικώς αποκλεισθείς μη έχοντας έννομο συμφέρον προς επιδίωξη ακύρωσης αποδοχής άλλου διαγωνιζομένου. Δεδομένου δε, ότι εν προκειμένω, ο προσφεύγων ουδόλως αμφισβήτησε έως τώρα ή αμφισβητεί δια της προκείμενης προσφυγής του τον αποκλεισμό του και ουδέν προβάλλει επί οιασδήποτε βάσης απόρριψης αυτού και ουδέν ισχυρίζεται σε σχέση με την αιτιολογία του δικού του αποκλεισμού, ενώ κατ' αποτέλεσμα τούτου, αποδέχεται αυτόν τον αποκλεισμό, πλήρως δια της απράκτου παρελεύσεως της οικείας προθεσμίας με άσκηση προσφυγής αποκλειστικά κατά της αποδοχής του προσωρινού αναδόχου (όπως προκύπτει τόσο από το σύνολο των ισχυρισμών του) και άρα, κατέστη οριστικώς αποκλεισθείς από την προκείμενη διαδικασία ήδη δια της μη αμφισβήτησεως του αποκλεισμού του με την επίδικη προσφυγή λόγω και της αρχής της άπαξ ασκήσεως της προδικαστικής προσφυγής, αλλά και σε κάθε περίπτωση από 14-9-2020, ήτοι κατόπιν παρέλευσης της προθεσμίας προσβολής της νυν από 2-9-2020 κοινοποιηθείσας προσβαλλομένης και άρα, ήδη προ εξέτασης της νυν προσφυγής, δεν έχει εφαρμογή η ως άνω νομολογία που προεκτίθεται στην παρούσα σκέψη και δεν συντρέχει η ανωτέρω, αυτοτελής βάση του εννόμου συμφέροντός του προς προβολή των νυν ισχυρισμών του που αφορούν αποκλειστικά την αποδοχή του συνδιαγωνιζομένου του και προς άσκηση της νυν προσφυγής του κατά της ακύρωσης αποδοχής του νυν προσωρινού αναδόχου, η οποία ούτως ασκείται απαραδέκτως και είναι απορριπτέα.

3. Επειδή, εξάλλου το αίτημα περί επιβολής προστίμου στην αναθέτουσα είναι όλως νόμω αβάσιμο, αφού καμία σχετική πρόβλεψη για τέτοια κύρωση και αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ να την επιβάλλει, υφίσταται στον νόμο πέραν του άρ. 371 παρ. 2 Ν. 4412/2016 (*«Η ΑΕΠΠ εκτιμώντας το στάδιο εκτέλεσης της σύμβασης, τη σοβαρότητα της παράβασης και τη συμπεριφορά της αναθέτουσας αρχής, μπορεί να κηρύξει την ακυρότητα μόνο του ανεκτέλεστου τμήματος της σύμβασης. Στην περίπτωση αυτή, η ΑΕΠΠ, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της παράβασης, τη συμπεριφορά της αναθέτουσας αρχής και τη διάρκεια της σύμβασης επιβάλλει πρόστιμο στην*

αναθέτουσα αρχή, το ύψος του οποίου καθορίζεται στη σχετική απόφαση και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% της αξίας της σύμβασης, μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ. Με ειδική απόφαση της ΑΕΠΠ, το πρόστιμο περιέρχεται στον αιτούντα.»), που αφορά την όλως άσχετη με την επίδικη περίπτωση, μερικής ακύρωσης συναφθείσας σύμβασης, κατά τη διαδικασία 368 επ. ΜΕΡΟΥΣ Β ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΙ ΤΙΤΛΟΥ ΙΙ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙV Ν. 4412/2016, ενώ η προκείμενη διαφορά αφορά το προσυμβατικό στάδιο, όπου ουδόλως το ως άνω ΜΕΡΟΣ Β είναι εφαρμοστέο ως προϋποθέτον συναφθείσα ήδη σύμβαση, καμία δε σύμβαση δεν έχει εισέτι συναφθεί επί της προκείμενης διαδικασίας.

4. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

5. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.145,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 2.145,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 2-10-2020 και εκδόθηκε στις 6-10-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΑΤΖΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΣ